

загорѣлото му бронзово лице. Той бди. Вие може би виждате какъ бѣлото сияние на прожекторитѣ и минутниятъ кървавъ блѣсъкъ на свѣткавицитѣ грѣятъ въ ножа му, оглеждатъ се въ очитѣ му, взрѣни напредъ. Той бди. Той е смѣлъ, храбъръ, честенъ и добъръ.

Бждете спокойни!..

Ние изпращаме тая нощъ съ едно облекчение. Нищо лошо не се случи. Скоро ни смѣняватъ и, примамвани отъ почивката, която ни чака, бързо закрачваме къмъ Ортакчи.

VI

Заредиха се еднообразни дни. Ние редовно отивахме на позицията, смѣнявахме се, нощувахме въ село и отново отивахме тамъ. Еднообразна и мъчителна служба, ясни слънчеви дни въ окопитѣ, отпредъ зловещото мълчание на фортоветѣ, мрачниятъ гребенъ на Айвазъ-баба и нѣкъде по-далечъ — грациозниятъ силуетъ на Султанъ-Селимъ. И тъмни, дъждовни нощи. Нощи на безпокойство и трепетно очакване, нощи безъ месецъ и безъ звезди, но изпълнени съ фееричната игра на сиянията отъ прожекторитѣ. А на северъ — загриженото огнено око на старата граница...

Изминаха се тъй десетина дни. Ние знаехме вече за голѣмата победа при Люле-